

1953

No. 20

1953 május 15

ÖRÖK ÉLET

Irta: Finta Sándor

Ami nem múlik el, az nem is
szülehet,
Mi Istentől ered, nem elhaló.
A lélek, öröktől fogva való,
Kezdeté nincs s így léte, meg
nem szünhet.

Lelket, lélekkel táplálhatsz,
Más erő, csak merő látszat.
Szeress, nevens, míg élsz,
 hogyan élj,
Nehogy balgán, bal utra térj.
Mi él s míg él, lüktet, rezdül,
Izekre vál, messze csendül.

Igy uszik az élet az árral,
Míg élsz, beszórhatnak sárral.
De a halál fehérre mos,
Szétszóródtál...? ... majd
 összehoz.
A halál a kötő-forma, véges
alak,
Tisztává tesz, kristályosít, hol
nincs salak.

A szakadatlan időhöz nem ad-
hatsz,
Tőle el nem vehetsz,
Vele egyesülhetsz
Hozzá-hajlón, de tőle el nem
szakadsz.

